Żyj w miłości

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 15.09.2004 w Prasanthi Nilayam

Wiele szlachetnych dusz czciło Boga na różne sposoby – jedni pokutowali, inni praktykowali dobroczynność, byli nawet tacy, którzy składali w ofierze swoje życie. Niektórzy poświęcali swoje życie na uczenie i rozpowszechnianie świętych pism jeżdżąc po całym świecie. Pomimo tego nie mogli zyskać łaski i miłości Boga. Dłaczego? Samsara sagarottara sadżdżana sewanam wina - nie można przekroczyć groźnego oceanu samsary, nie służąc szlachetnym duszom. Jedynie służąc szlachetnym i wielkim duszom, można osiągnąć moc pokuty. Żadna inna sadhana (duchowa praktyka) niż bezinteresowna służba nie umożliwia zdobycia boskości.

Zasługi (punja) naszych studentów są naprawdę wielkie. Uzyskali oni darszan (widzenie świętej osoby), sparszan (dotknięcie świętej osoby) i sambaszan (rozmowa ze świętą osobą) wielu szlachetnych dusz oraz zdobyli ich łaskę. Sporo osób w Indiach przez taki darszan, sparszan, czy sambaszan uświęciło swoje życie.

(Nawiązując do Santa Asarama Bapu, Swami powiedział:) On zadał sobie wiele trudu, aby przybyć tutaj aż z Gudżaratu i przemówić do studentów. To ich wielkie szczęście. On ma czułe i kochające serce. Jego nauki są dla naszych studentów bardzo istotne. W czasach, kiedy załamała się wiara i oddanie, a ateizm z powodu ery kali (czasy, w których żyjemy) jest na porządku dziennym, takie nauki są bardzo ważne zwłaszcza dla studentów, aby utrzymać ich na właściwej ścieżce.

Drodzy studenci!

Nie możecie osiągnąć spełnienia w życiu jedynie przez darszan, sparszan lub sambaszan szlachetnych dusz. Osiągniecie pokój i równowagę jedynie wtedy, kiedy zyskacie te trzy dary. Dla uświęcenia ludzkiego życia istotne są nawawidha bhakthi (dziewięć rodzajów oddania). Są to: srawanam (słuchanie), kirtanam (śpiewanie), wisznusmaranam (rozmyślanie o Wisznu), padasewanam (służenie Jego lotosowym stopom), wandanam (pozdrawianie), arczanam (oddawanie czci), dasjam (służenie), sneham (przyjaźń) i atmaniwedanam (poddanie się). Człowiek może uświęcić swoje życie poprzez srawanam, mananam i nididjasanam - słuchanie, dociekanie, głęboką medytację. Dzisiaj dzieci są bardzo inteligentne. Lecz tylko wtedy, gdy właściwie użyją inteligencji, mogą uświęcić swoje życie... Duchowość jest jedyną ścieżką, która do tego prowadzi! Natomiast dzisiejsi studenci niewłaściwie wykorzystują inteligencję i marnują swój czas angażując się w próżne spory. Łaski Boga nie można zdobyć inaczej, jak tylko przez miłość. To jest jedyna radża marga, królewska droga. Studenci powinni rozwijać wiarę, aby uświęcić swoje życie krocząc tą królewską drogą.

Drodzy studenci!

Edukacja nie jest jedynie czytaniem książek. Czytając książki możemy zdobyć jedynie wiedzę książkową. Bez względu na to, jaka wiedzę zdobędziecie, musicie ją praktykować. Jeżeli chcecie zyskać laskę Boga, milość jest ku temu królewską ścieżką. Człowiek może zyskać wiele mocy dzięki milości. Jedynie przez milość może zdobyć on umysły innych, a nawet - może zdobyć kontrolę nad naturą. Także duchowa sadhana może stać się owocna jedynie przez milość. Umysłu nigdy nie mogą kontrolować złe cechy, złe myśli i złe towarzystwo.

Ludzka natura może być uświęcona jedynie przez boską i bezinteresowną miłość. Jedyną wartością i siłą, której nigdy nie ubędzie ludzkiej istocie, jest miłość. Możesz dzielić się nią z dowolną liczbą osób, a ona nie zmniejszy się, lecz będzie rosła. Nie dotyczy to ziemskiej miłości, lecz miłości transcendentalnej. Musimy kochać Boga tak, jak kochamy ojca i matkę - naturalnie i spontanicznie. Nic nie może równać się z taką miłością. Dlatego też każdy od momentu wstania z łóżka do czasu położenia się spać musi dążyć do uświęcenia swojego życia poprzez miłość. Musisz kochać swoich bliźnich i traktować ich jak przyjaciół. Poprzez pielęgnowanie takiej uniwersalnej miłości cały świat może zostać zjednoczony jako jedna rodzina. Nie jest to możliwe w żaden inny sposób. Dlatego rozwijaj tę uniwersalną miłość.

Drodzy studenci!

Bardzo zabiegacie o zdobycie wykształcenia. Dzięki wykształceniu możecie czytać dużo książek, chodzić na egzaminy, zdawać je i zdobywać stopnie naukowe. Ale cała ta edukacja ma negatywny charakter. Musicie zdobyć pozytywne wykształcenie, które wyzwoli wasze ukryte wrodzone cechy, takie jak boska miłość, pokój, współczucie, wyrozumiałość, itd. Musicie gorliwie rozwijać w sobie te cechy przez ciągłą praktykę. Kilka osób ze starszego pokolenia uświęciło swoje życie pielęgnując te szlachetne cechy. Jeśli ludzki umysł ma zostać przeobrażony – zrobi to miłość – nic innego. Nic innego, tylko miłość może przeobrazić ludzki umysł. Umysł...umysł...umysł. Wiecie, jak on działa. Wiecznie się zmienia i jest potężny. Żadna siła prócz miłości nie jest w stanie go kontrolować.

Drodzy studenci!

Ofiarujcie waszą miłość jedynie Bogu. Są na świecie ludzie, którzy poświęcili swoją miłość różnym celom, na przykład zdobywaniu wiedzy, biegłości w różnych sztukach, sportach i grach, dobru jakiejś osoby, itd. Czy oni mogą osiągnąć boskość? Nie, nie. Musicie uświadomić sobie prawdę, że jedynie przez nieustanną kontemplację Boga z oddaniem skupionym na jednym celu, można osiągnąć boskość. Dlatego, drodzy studenci, musicie uświadomić sobie prawdę, że Boga nie można osiągnąć przez żadną inną naukę z wyjątkiem nauki miłości. Na tym świecie nie ma siły większej niż miłość.

Wszystko na tym świecie jest zmartwieniem.

Narodziny są zmartwieniem,
przebywanie na ziemi jest zmartwieniem;
świat jest przyczyną zmartwienia – śmierć również;
całe dzieciństwo jest zmartwieniem i starość jest zmartwieniem;
życie jest zmartwieniem; porażka jest zmartwieniem
wszystkie działania i trudności powodują zmartwienie;
nawet szczęście jest tajemniczym zmartwieniem.

Jeżeli jesteście w stanie zdobyć łaskę Boga, wszystkie wasze zmartwienia zostaną usunięte. Możecie zdobyć ziemską edukację, nie ma w tym nic zlego. Jednak aby zdobyć boską miłość, która jest trwała, niezmienna i wieczna, musicie być przygotowani nawet na poświęcenie własnego życia. Wiele wielkich i szlachetnych dusz podróżowało po świecie, usilnie starając się wydźwignąć świat przy pomocy swych świętych nauk. Jaki byłby los Indii, gdyby oni się nie narodzili?! Dlatego każdy powinien gorliwie brać przykład zarówno z tych wielkich dusz, jak i ludzi starszych. Wszystko, co mówią, traktujcie jak autorytet świętych pism. Być może jesteście dumni ze swojej wiedzy, bo jesteście elokwentni i płynnie mówicie po angielsku. Duma i arogancja to najbardziej naganne cechy. One spychają cię w bezdenną przepaść. Jedynie miłość sprawia, że istota ludzka staje się wielka.

Drodzy studenci!

Dlatego pielęgnujcie milość i usilnie starajcie się osiągnąć laskę Boga. Uświęcajcie swe życie przez pokorę oddanie i wiarę w Boga. Dla człowieka milość jest jedynym schronieniem, które doprowadzi go do Boga. Wiele starszych osób osiągnęło swój cel jedynie przez milość. Podążajcie za ich przykładem. Nigdy nie traćcie bogactwa milości. Uczyńcie milość najważniejszym celem w swym życiu. Miłość może wydawać ci się bardzo prostą rzeczą, lecz nie ma siły większej niż miłość. Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością i dlatego żyjcie w Miłości. Tego musicie się nauczyć.

Bhagawan zakończył swój dyskurs bhadżanem Prema mudita manase kaho.

tłum. Dominika Dzwonkowska, współpr. Iwona Owczarek red. Izabela Szaniawska

[Żródło: http://www.sathyasai.org/discour/2004/d040915.html]